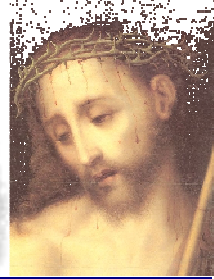

Św. Zygmunta

»NAKŁOŃCIE WASZE UCHO I PRZYJDŹCIE DO MNIE,
POSŁUCHAJCIE MNIE, A DUSZA WASZA ŻYĆ BĘDZIE«

NR XXXI/2008 (329)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNE

3 SIERPNI 2008

Cudowne rozmnożenia chleba, w czasie których Pan odmawia ¹¹⁵¹ błogosławieństwo, tamie i daje uczniom chleb, aby nakarmić nim tłumy, są zapowiedzią obfitości Jedyne Chleba – eucharystycznego ^{Por. Mt 14, 13-21; 15, 32-39.} Znak wody przemienionej w wino w Kanie ^{Por. J 2, 11} zapowiada już Godzinę uwielbienia Jezusa. Ukazuje wypełnienie uczytu weselnej w Królestwie Ojca, gdzie wierni będą pili nowe wino ^{Por. Mk 14, 25;} będące Krwią Chrystusa. [KKK, 1335]

OBIĘDNASCA NIEDZIELA ZWYKŁA

Il.: PRZYJDŹ DO MNIE, REED, Joann, kościół luterński Naszego Zbawiciela, Fremont, Kalifornia; źródło: www.christcenteredmail.com

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA ^{Iz 55,1-3a}

To mówi Pan Bóg: »Wszyscy spragnieni przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko.

Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw.

Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie«.

PSALM RESPONSORYJNY ^{Ps 145}

REFREN: **Otwierasz rękę, karmisz nas do syta**

Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.

Pan jest dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Oczy wszystkich zwracają się ku Tobie,
a Ty karmisz ich we właściwym czasie.
Ty otwierasz swą rękę
i karmisz do syta wszystko, co żyje.

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO RZYMIAN ^{Rz 8,35,37-39}

Bracia:

Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas

umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani zwierchności, ani rzeczy terazniejsze, ani przyszłe, ani potęgi, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie inne zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

AKLAMACJA ^{Mt 4,4b}

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA ^{Mt 14,13-21}

Gdy Jezus usłyszał o śmierci Jana Chrzciela, oddalił się stamtąd w łódź na miejsce pustynne, osobno. Lecz tłumy zwiędziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo. Gdy wysiadł, ujrzał wielki tłum. Złitował się nad nimi i uzdrowił ich chorych.

A gdy nastał wieczór, przystąpili do Niego uczniowie i rzekli: »Miejsce tu jest puste i pora już spóźniona. Każ więc rozejść się tłumom: niech idą do wsi i zakupią sobie żywności«.

Lecz Jezus im odpowiedział: »Nie potrzebują odchodzić; wy dajcie im jeść«. Odpowiedzieli Mu: »Nie mamy tu nic prócz pięciu chlebów i dwóch ryb«.

On rzekł: »Przynieście mi je tutaj«.

Kazał tłumom usiąść na trawie, następnie wziął te pięć chlebów i dwie ryby, spojrział w niebo, odmówił błogosławieństwo i połamał chleby, dał je uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do syta i zebrano z tego, co pozostało, dwanaście pełnych koszy ułomków. Tych zaś, którzy jedli, było około pięciu tysięcy mężczyzn, nie licząc kobiet i dzieci.

PATRON TYGODNIA: ŚW. LIDIA

Mieszkała w Filipi, w Macedonii. Była zapewne osobą zamożną, bowiem purpura - tkanina, którą sprzedawała - stanowiła towar luksusowy. Kiedy św. Paweł przybył do miasta, w którym mieszkała, Lidia była poganą skłaniającą się ku monoteizmowi.

Spotkawszy Apostoła przyjęła chrzest. Tekst Łukasza odnotowuje, że udzieliła mu gościny:

Odbivszy od lądu w Troadzie, popłynęliśmy wprost do Samotryki, a następnego dnia do Neapolu, a stąd do Filipi, głównego miasta tej części Macedonii, które jest [rzymską] kolonią. W tym mieście spędziłem kilka dni. W szabat wyszliśmy za bramę nad rzekę, gdzie - jak sądziliśmy - było miejsce modlitwy. I usiadłszy, rozmawialiśmy z kobietami, które się zeszły. Przysłuchiwała się też nam pewna bojąca się Boga kobieta z Tiatyry, imieniem Lidia, która sprzedawała purpurę. Pan otworzył jej serce, tak że uważnie słuchała słów Pawła. Kiedy została ochrzczona razem ze swoim domem, poprosiła nas: "Jeżeli uważacie mnie za wierną Panu - powiedźcie do mego domu i zamieszkajcie w nim". I wymogła to na nas ^{Sdz 16, 14-15}.

Paweł pozyskał ją dla Chrystusa jako pierwszą poganą w Europie w czasie swojej drugiej podróży, która obejmowała Małą Azję, Macedonię oraz Grecję. Miała ona miejsce w latach 50-52. Łukasz podaje, że spotkanie Apostoła Narodów z Lidią odbyło się nad rzeką. Taki był bowiem u Żydów zwyczaj, że jeśli nie mieli jeszcze własnego domu modlitwy (synagogi), zbierali się w pobliżu rzeki dla obmywania rytualnych. Te miejsca nazywano *proseuche*, czyli miejscem modlitwy.

Z mieszkańcami Filipi św. Paweł zawarł wielką przyjaźń, którą przypieczętował osobnym listem; wchodzi on w skład ksiąg Nowego Testamentu. Apostoł chwali w nim nie tylko gorliwość tamtejszych chrześcijan, ale także ich niezwykłą ofiarność, jakiej nigdzie nie napotkał ^{1p 4, 15}. W tych słowach kryje się chyba również wyraźna pochwała Lidii, która pierwsza udzieliła Apostołowi gościny i zapewne nadal hojnie go wspierała w jego potrzebach.

O dalszych losach Lidii nie wiemy nic więcej. Baroniusz wprowadził jej imię do Martyrologium Rzymskiego w wieku XVI (1584). Jest patronką farbarzy.

(uroczystość 3 sierpnia)

il.: NAWRÓCENIE I CHRZEST ŚW. LIDII, fresk, klasztor żeński św. Lidii, Asprovalta, Grecja; źródło travel.webshots.com

INFORMACJE PARAFIALNE

- ✚ **Przypominamy i uważliwamy!** wszystkich, że w okresie wakacji (do **31.VIII**) z sakramentu pokuty (spowiedzi) można korzystać **tylko i wyłącznie** PÓŁ GODZINY PRZED KAŻDĄ MSZĄ ŚW. W czasie Mszy św. spowiedzi NIE MA.
- ✚ **6.VIII (środa): ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO.** Msza św. o **7:30**.
- ✚ **9.VIII (sobota)**
† Wypominki o **17:30**.
† Msza św. za zmarłych z wypominek o **18:00**.
- ✚ **24.VIII (niedziela):** Tradycyjne *dziękczynienie za zbiory* – **DOŻYNKI**, przy współudziale ks. bpa Piotra JARECKIEGO na sumie o **12:00**.
† **Zachęcamy!** poszczególne wioski do uwicia wieńca dożynkowego i wypieku chleba z tegorocznego zboża.
- ✚ W związku z Dożynkami chrzty w sierpniu w 4ta niedzielę miesiąca, **24.VIII** na Mszy św. o **10:30**. Zgłoszenia do **16.VIII** w kancelarii. Przygotowanie, dla rodziców i chrzestnych, **17.VIII** po sumie, w kościele.
- ✚ Parafialne Koło Caritas pragnie pomóc najuboższym dzieciom z naszej parafii organizując szkolne wyprawki uczniowskie. **WSPARCIE FINANSOWE**, w formie ofiary, można składać do puszek przy ołtarzu Matki Boskiej Nieustającej Pomocy. Wszystkim, którzy okażą pomoc, **Bóg zapłać!**
- ✚ Na stoliku przy ołtarzu św. Zygmunta, Patrona naszej parafii i tej gazetki, wyłożone są obrazki z wizerunkami św. Zygmunta i Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Koszt obrazka - dobrowolna ofiara. Dochód przeznaczony jest na Caritas parafialny, czyli pomoc dla najbardziej potrzebujących.
- ✚ **Zachęcamy** do lektury prasy i wydawnictw katolickich!

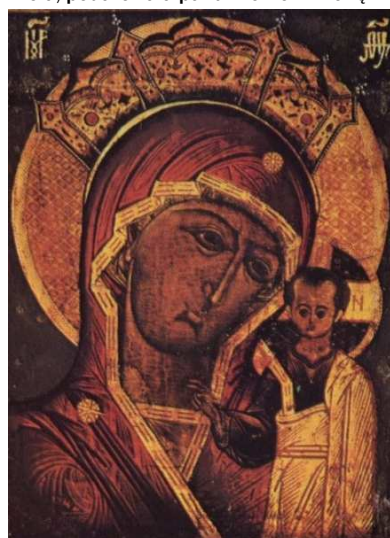
ŚLUBY
2.VIII.2008 sakrament małżeństwa przyjęli:

Hubert Krzysztof TRZEWIK i Anna Sabina PAWŁOWSKA

A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mt 19, 6^{Por. Rdz 2, 24}

POLSKIE MADONNY (103): SZAMOTULSKA MATKA BOŻA POCIESZENIA

Pierwszym znanym właścicielem niewielkiej ikony Matki Bożej Pocieszenia (26x32.5 cm) - pędzla nieznanego malarza, typu ruskich ikon z XVII w., kopii słynnej Matki Boskiej Kazańskiej - był książę ruski przetrzymywany w niewoli na dworze Jana Kazimierza. Na dworze królewskim często bywał właściciel Szamotuł, starosta Aleksander Wolff. „Zauważył on, że jeden znaczny Moskwin z wielkim poszanowaniem obraz przy sobie nosił. Pan Wolff napierał się na niego bardzo, lecz Moskwin odmawiał mu zawsze”. Niedługo potem książę umarł, a jego żona, w zamian za wolność wyproszoną przez starostę u króla, podarowała panu Wolffowi ikonę.

W 1665 obraz "krwawymi łzami zapłakał". Na zamku starosty pojawiła się komisja biskupia, przesłuchała świadków i zbadała obraz. Stwierdzono ślady łez na obrazie, owinięto go więc starannie, opieczętowano i zanieśiono do skarbcza fary. Ale zamknięta Pani Szamotuł oddziaływała mimo pieczęci, przyciągając zwiększając się liczby pielgrzymów, którzy świadczyli o uzyskiwanych łaskach i cudach. Stąd też w roku następnym, 1666, kolejna komisja uznała obraz za cudowny i poleciła wystawić go do czci publicznej.

W 1668 Jan Kazimierz ofiarował dla Cudownego Wizerunku srebrno-złotą, przyozdobioną drogimi kamieniami sukienkę oraz wieczną, płonącą do dziś lampkę. W 1683 zaś Jan Łęcki, wyruszając na wyprawę wiedeńską, zabrał obraz ze sobą. Przy nim to właśnie, jak podaje tradycja, ojciec St. Papczyński, spowiednik króla Jana III Sobieskiego odprawił Mszę św. przed samą bitwą z Turkami na wzgórzach kallenberskich... Po wyprawie wiedeńskiej obraz powrócił do Szamotuł. Przez następne

wieku, mimo wielu dziejowych zawieruch, rozbiorów, Kulturkampfu, Matka Boża Pocieszenia niezmiennie przyciągała wiernych. W 1941, gdy gestapowcy wtargnęli do kolegiaty i doszczętnie ją obrabowali, wizerunek - dzięki odwadze kościelnego, który wyblagał go od gestapowca i przechował do końca wojny - ocalał. Koronacji Patronki Szamotuł dokonał Stefan kard. Wyszyński, Prymas Polski wraz z abpem poznańskim Antonim Baraniakiem 20.IX.1970.

adres: Kolegiata MB Pocieszenia i św. St. Kostki, 64-500 Szamotuły, ul. Kapłańska 12
il. źródło: neobklos.ovh.org

MIEĆ DZIECIŃSTWO PRAWDZIWIE DZIECINNE...

Obudził nas po nocy tętent końskich kopyt tak szybki, że się w śladach podków śnieg roztapiał i ogień buchający ze strzech chałup chłopskich, nad którymi piejący kur czerwony latał.

Chałupy, niby kury na grzędach przycupłe, krzyk podniosły płomienny na piórach słomianych, lecz niebo, księżycowym związanym słupem, jak tarcza krzyk odbiło płynące bez zmiany.

Jeden z nich pamiętam, jeszcze teraz słyszę bicie serca i z wieży cerkiewnego dzwonka: - a to tylko na łąkach śnieg jak kwiaty skrzy się i strzemia puste go dźwięk i blask się błąka.

Na ryngrafie nad łóżkiem Czarna Matka Boska, tak czarna, jak ta ziemia cudza, a nieobca, gdzie miód z pasiek płynący w złotych wosku soplach usta słodził i serca dziewczętom i chłopcom.

Z księżycami u czoła szły spokojne wóły śród ziela, co spóźnione zakwitła wieńcem, kołysanki skrzyptały kolebki i stoły uśmiechnięte jesieni dojrzałej rumieńcem.

Na tej ziemi bogatej, na której mnie matka miłości nauczyła, pierwszych słów i wiary, dzieciństwo me zostało, lecz nie do ostatka jak człowiek, co uprzędził chorobę i starość

I wszystko, co się dzieje - nie spełnione milknie; ledwie tylko zakwitnie, już przekwita rychło, kiedy jasno dookoła, dla mnie jaśniej tylko, a gdy radość jest głośna, moje usta cichną.

A wolnością karmiony, niewolnicze piętno na piersi mojej noszę jak różę kradzioną, pamięć wolności mojej... Nie trzeba pamiętać o wolności, bo wtedy nie wolność, lecz zbrodnia!

Nigdy młodym nie byłem, nie doczekałem wieku, niczego nie dokonam, co by mnie podniosło, niby most dźwigam ciężar rzeki i dwóch epok, a wioślarze wspierają o mnie swoje wiosła.

O pokolenie moje, mądre i bolesne, cierpiące nie za siebie, walczące dla innych, pamięć twoja przeminie, ale nasze dzieci będą miały dzieciństwo prawdziwie dziecinne...

MOJE POKOLENIE, KRZYŻEWSKI, Juliusz (1915, Łomża – 26.VIII.1944, Warszawa, zginął w Powstaniu Warszawskim, podczas walk o kościół Kanoniczek przy placu Teatralnym), 1942

POCZET PAPIEZY (116): TEODOR II-III

Był synem rzymskiego mieszczanina Focjusza.

Szczegóły jego życia nie są znane, nie jest również znana dokładna data wyboru na papieża ani data śmierci. Prawdopodobnie na Stolicy Piotrowej zasiadał w grudniu 897. W trakcie zwołanego przez siebie synodu pozwolił duchowym wyświęconym i mianowanym przez Formozusa objąć swoje funkcje sprawowane, spalić akty rezygnacji ze stanowisk, do których zmuszono ich za pontyfikatu Stefana VI, oraz formalnie uznał ważność święceń dokonanych przez Formozusa. Nakazał również wydobyc zbezszczonego ciała Formozusa, pogrzebane - po wyciągnięciu z rzeki - na brzegu Tybru, ubrać w pontyfikalne szaty i pochować z honorami w bazylice św. Piotra.

Pontyfikat Teodora trwał 20 dni. Zmarł w Rzymie i został pochowany w bazylice św. Piotra. Przyczyna wczesnej śmierci nie jest znana.

Mnich Froard (†966) twierdził, że Teodor był szanowany przez kler i próbował pogodzić zwalczające się ówczesnie w Rzymie frakcje. Miał być powściągliwy, skromny i miłosierny wobec biednych.

il. Teodor II, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym, źródło: www.niedziela.pl

Msze niedzielne i uroczystości obowiązujące: 08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
ŚWIĘTA PRACUJĄCE: 07:30 (codziennie), 18:00 (Pt – Sb)
dni powszednie: tel. (0-22) 754 47 32; fax: (0-22) 754 41 12; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
KANCELARIA dni powszednie (z przerwą na Msze św. i nabożeństw): 08:00-09:30, 17:00-19:00
PARAFIALNA
KSIĘŻA Dziekan mgr Stefan Kotwinski, Wikariusz Marcin Klotz